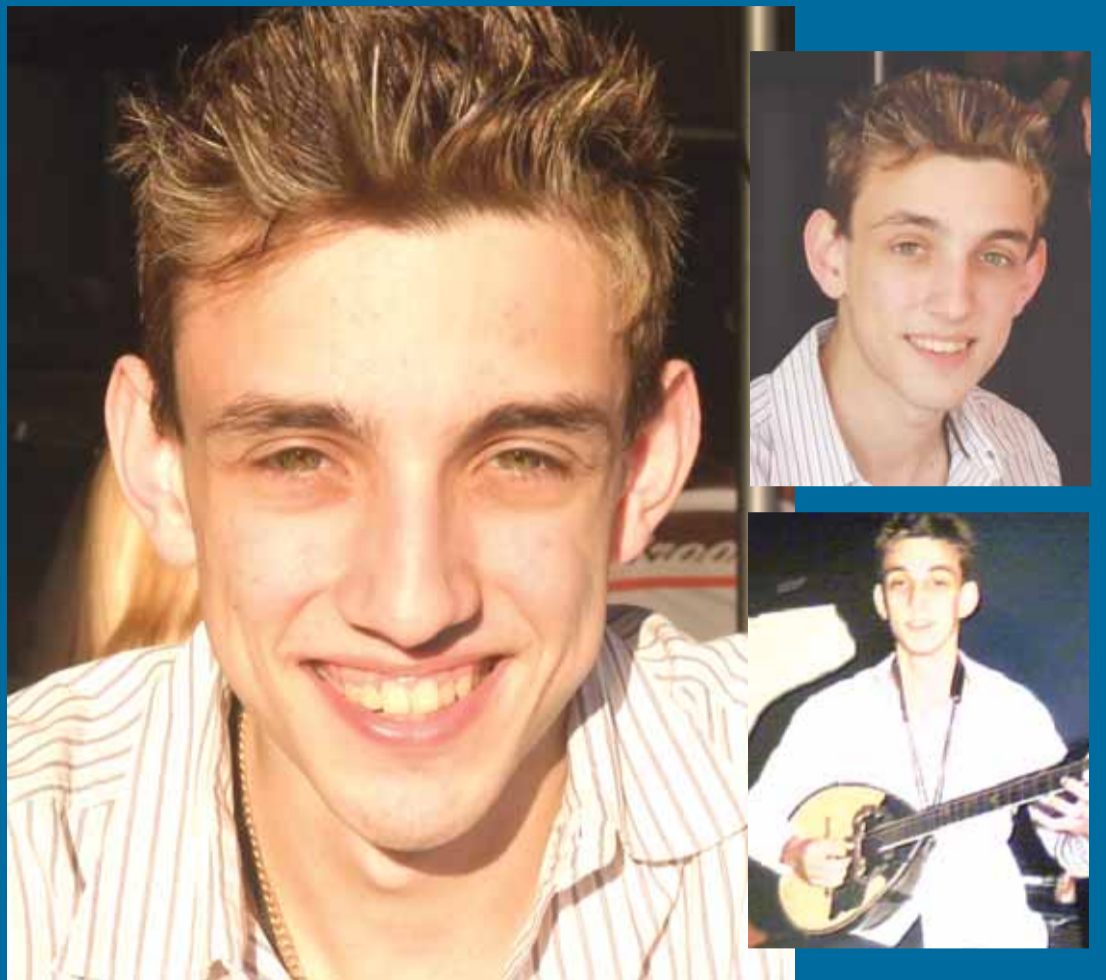

ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ:

Πάθος για την ελληνική μουσική

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ANNA ΑΡΣΕΝΗ

Το Θανάση Πυλαρινό τον γνώρισα πριν λίγες εβδομάδες ένα μεσημεράκι Κυριακής στο Giorgio's Cafe. Παρόλο το νεαρό της ηλικίας του δείχνει ώριμος, και κατασταλαγμένος. Είναι ευχάριστος στην παρέα και σε άπταιστα ελληνικά μίλησε για το πάθος του για τη μουσική και μια μεγάλη του αγάπη: το μπουζούκι.

Θανάση, σε ποιά ηλικία παρουσάσες κάποιο ενδιαφέρον για τη μουσική;

Κατά περιεργό τρόπο, θυμάμαι ακριβώς την ημέρα. Θα ήμουν έξι χρονών... Στο σπίτι είχαμε το πιάνο του πατέρα μου. Πήγα κοντά και άρχισα να πατάω τα πλήτρα. "Θέλεις να σε μάθω;" με ρώτησε ο πατέρας μου. Αυτό ήταν!

Ο πατέρας σου είναι μουσικός;

Ναι. Είναι ο Ανδρέας Πυλαρινός. Έπαιζε πολλά χρόνια στην ορχήστρα "Τα νησιωτόπαιδα" κατά τις δεκαετίες '70 και '80. Έπαιζε αρμόνιο, τραγουδούσε και λίγο. Έπαιζε και λίγο μπουζούκι.

Τα ελληνικά σου είναι πάρα πολύ καλά.

Πήγα σε Ελληνικό Σχολείο. Στην αρχή στο All Saints Grammar και στην συνέχεια στο απογευματινό στο Belmore. Στο σπίτι μιλούσαμε Ελληνικά. Οποιοδήποτε βοηθάει πολύ και η Ελληνική μουσική.

Οι γονείς σου είναι γεννημένοι εδώ;

Ναι. Οι γονείς του πατέρα μου κατάγονται από την Ζάκυνθο και της μητέρας μου από το Διακοφτό.

Έχεις πάει στην Ελλάδα;

Ναι. Οκτώ φορές. Όταν ήμουν μικρός πήγαινα κάθε δύο χρόνια. Τώρα είναι λίγο πιο δύσκολο με τη δουλειά.

Ποιό μέρος της Ελλάδας σου αρέσει πιο πολύ;

Η Ελλάδα είναι πολύ όμορφη χώρα. Έχω πάει σχεδόν

παντού. Όταν όμως πηγαίνω στο χωριό, στο Διακοφτό αισθάνομαι σαν στο σπίτι μου. Εκεί με την γιαγιά και τον παππού, είναι υπέροχα.

Μήπως γνωρίζεις πότε ήρθαν η γιαγιά και ο παππούς στην Αυστραλία;

Με το Πατρίς το '53. Ζήσαμε για ένα διάστημα μαζί και μετά γύρισαν πίσω στην Ελλάδα. Θυμάμαι ήμουν 13 χρονών όταν πέθανε η προγιαγιά μου σε ηλικία 104 ετών.

Όταν πηγαίνεις στην Ελλάδα, πόσο καιρό κάθεσαι;

Περίπου τρεις μήνες. Τώρα βέβαια με το Κολλέγιο είναι λίγο πιο δύσκολο.

Τί σπουδάζεις;

Μουσική. Το course που κάνω λέγεται Bachelor of Music.

Τι σου προσφέρει αυτή η σχολή;

Μόλις τελειώσω θα μπορώ να δουλέψω σαν καθηγητής

μουσικής, να ανοίξω δικό μου στούντιο, να φέρω τραγουδιστές από την Ελλάδα.

Ακούγεται πολύ ενδιαφέρον...

Πες μου όμως, εσύ έχεις διαλέξει ελληνικό ρεπερτόριο. Σε εκφράζει η Σχολή εφόσον τα μαθήματα γίνονται στα αγγλικά και καλύπτουν άλλα είδη μουσικής;

Στη σχολή μαθαίνουμε τα πάντα. Τζαζ, μπλουζ και χρησιμοποιούμε πιάνο. Μην ξεχνάς όμως ότι άμα συνδυάσεις ξένη μουσική με ...μπουζούκι βγάζεις έναν υπέροχο συνδυασμό. Στο You Tube μπορείς να το διαπιστώσεις. Σε ρυθμούς Ευρωπαϊκούς βάζουν μπουζούκι.

Πότε ξεκίνησες να παίζεις μπουζούκι;

Θα ήμουν περίπου 15 χρονών. Ζήτησα από το Νικολάκη να με μάθει. Έκανα μαθήματα για έξι μήνες.

Τί ήταν αυτό που σε έκανε να στραφείς στην μουσική;

Δεν με επηρέασε κάποιος συγκεκριμένα, αλλά πιστεύω το γεγονός ότι ο πατέρας μου είναι μουσικός έπαιξε σημαντικό ρόλο. Έβλεπα φωτογραφίες, βίντεο με τον κόσμο να διασκεδάει και συνειδητοποίησα ότι αυτό θέλω να κάνω. Να διασκεδάζω τον κόσμο.

Οι γονείς σου συμφωνούν με την απόφασή σου να ασχοληθείς με την μουσική;

Ο πατέρας μου πάντα μου λέει 'άμα σου αρέσει κάνε ότι θες'. Με βοηθάει πάρα πολύ. Άμα κάτι δεν του αρέσει, θα το πει. Η μητέρα μου χάριξε που ...επιτέλους βρήκα κάτι να κάνω.

Ποιές είναι οι φιλοδοξίες σου;

Θα μπορούσα να πω ότι η μεγάλη φιλοδοξία μου είναι κάποια μέρα να παίξω στην Ελλάδα. Όμως... έχω ήδη βάλει κάποιο πρόγραμμα στη ζωή μου και δεν το βλέπω. Θέλω να τελειώσω τη Σχολή που ξεκίνησα. Εν τω μεταξύ η κοπέλα μου έχει φτιάξει τη ζωή της εδώ. Την Ελλάδα την θέλει για διακοπές.

Η κοπέλα σου είναι Ελληνίδα;

Ναι αλλά δεν μιλάει τόσο καλά Ελληνικά.

Πως αισθάνεται η κοπέλα σου που δεν μπορείτε να βγείτε τα Σαββατοκύριακα λόγω της δουλειάς σου;

Αυτό είναι μεγάλο πρόβλημα. Εγώ αισθάνομαι χάλια. Επειδή όμως αρχίζω στις 10.00 μπορούμε τουλάχιστον μέχρι τις 9.30 να είμαστε μαζί. Αγαπάω όμως αυτό που κάνω και γι' αυτό κάνω και τη θυσία αυτή. Έρχεται όμως καμιά φορά με τις φίλες της να με ακού-

σει στο μαγαζί.

Πότε ξεκίνησες να παίζεις μπουζούκι επαγγελματικά;

Θα ήμουν 17 χρονών. Μου τηλεφώνησε ο Άθα Σακελλάρης. Θυμάμαι δούλευα μανάτζερ στο Hungry Jacks όταν με πήρε τηλέφωνο. Μου είπε ότι χρειαζόταν μπουζουξή. Φυσικά δέχτηκα αμέσως και ξεκίνησα να δουλεύω στο Panarcadian. Έκατσα εκεί τρία χρόνια. Τώρα τελευταία άλλαξα μαγαζί.

Επομένως, αυτό το τηλεφώνημα ήταν που άλλαξε τη ζωή σου οριστικά.

Ναι. Δεν δίτασα καθόλου να δεχτώ την πρότασή του. Το πρώτο πράγμα που τον ρώτησα ήταν 'πότε θες να κάνουμε πρόβα'.

Θανάση, δείχνεις πολύ ώριμος για την ηλικία σου. Κάτι που δεν το έχουν τα νέα παιδιά σήμερα. Γιατί κατά τη γνώμη σου η νέοι δεν ξέρουν τί θέλουν;

Οι νέοι είμαστε επιπόλαιοι. Κι εγώ ήμουν το ίδιο. Θέλουμε να βγαίνουμε, να χαλάμε... Είμαστε λίγο τεμπέληδες. Εγώ άλλαξα σε ηλικία 14 ετών όταν πήγα για δουλειά στο Hungry Jacks. Ήθελα χαρτζιλίκι και έτσι ξεκίνησα. Δεν ήθελα να πηγαίνω σχολείο. Φυσικά το έχω μετανιώσει και βλέπω ότι τώρα με την Σχολή άνοιξε λίγο το μυαλό μου. Οι γονείς μας μας δίνουν τα πάντα. Δουλέψανε σκληρά κι ακόμα δουλεύουνε για να μας προσφέρουν τα πάντα.

Το αγαπάς το χρήμα;

Μέχρι το σημείο που καλύπτεις τις ανάγκες σου. Η μουσική άλλωστε δεν είναι για λεφτά. Είναι πιο πολύ χόμπυ. Θα ασχοληθώ βέβαια όσο μπορώ

